Datum van inontvangstneming	:	09/09/2013

Zaak C-401/13

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

16 juli 2013

Verwijzende rechter:

Curtea de apel Cluj (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

2 juli 2013

Verzoekende partij:

Vasiliki Balazs

Verwerende partij:

Casa Judeţeană de Pensii Cluj

(omissis) Vonnis van de Curte de Apel Cluj, Eerste civiele kamer, (omissis) van 2 juli 2013 (omissis) op de hogere beroepen, ingesteld door eiseres in eerste aanleg (hierna ook: „verzoekster") Vasiliki Balazs en verweerster, Casa Judeţeană de Pensii Cluj (pensioenorgaan voor het district Cluj), tegen het civiele vonnis (omissis) van het Tribunal Cluj van 26 september 2012 (omissis) betreffende het beroep tegen een besluit in een pensioenzaak.

(omissis)

I. Voorwerp van het hoger beroep en context van de procedure

Bij beroepschrift, ingekomen bij het Tribunal Cluj op 7 december 2011, heeft verzoekster, Vasiliki Balazs, in een contradictoir proces tegen verweerster, Casa Judeţeană de Pensii Cluj, verzocht om nietigverklaring van het afwijzende besluit nr. 5822 van 5 oktober 2011 van verweerster en om een bevel aan verweerster, een nieuw besluit te nemen tot toewijzing van het verzoek van verzoekster om erkenning van haar recht op een gemeenschapspensioen.

II. Feiten

1. Verzoekster is Grieks staatsburger, geboren op 10 januari 1939. Zij is een gerepatrieerde politiek vluchteling en verblijft te Thessaloniki, Griekenland.

2. Zij heeft zich in 1948 als politiek vluchteling in Roemenië gevestigd en is op 18 augustus 1990 naar Griekenland teruggekeerd. Volgens certificaat nr. 482 van 22 februari 1990, afgegeven door het Spital Orăşenesc Huedin (gemeentelijk ziekenhuis van Huedin), heeft zij in de periode van 1 augustus 1962 tot 1 juni 1990 in Roemenië als verpleegkundige gewerkt. Zij was daardoor verzekerd bij het openbare stelsel van sociale zekerheid en heeft gedurende 28 jaar premies gestort.

3. Naar aanleiding van haar verzoek van 15 juni 1998 aan de regionale afdeling Thessaloniki van het socialezekerheidsorgaan om erkenning van haar tijdvak van bijdragebetaling in Roemenië is het besluit van 21 september 1998 genomen waarbij haar voor het tijdvak van 1 juni 1975 tot en met 31 mei 1990 een tijdvak van 4 500 verzekerde werkdagen met het oog op het pension van de IKA (Grieks socialezekerheidsorgaan) is erkend, met afkoop.

In de motivering van bovengenoemd besluit wordt vermeld dat de totale duur van het tijdvak van werkzaamheden in Roemenië, 27 jaar, één maand en één dag, overeenkomt met 8 351 verzekerde dagen, berekend op basis van 25 dagen per maand en 300 dagen per jaar. Verzoekster heeft recht op erkenning van 4 500 dagen als gewerkte dagen. **[OR. 2]**

In de tekst van het besluit is tevens gepreciseerd dat verzoekster bij geen enkele andere vestiging van de IKA of een ander orgaan een verzoek om erkenning heeft ingediend en na haar terugkeer in Griekenland van geen enkele vestiging een uitkering wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, invaliditeit of als nabestaande heeft ontvangen.

4. Bij beschikking nr. 1100 van 21 januari 2000 van de directeur van de regionale afdeling Thessaloniki van het socialezekerheidsorgaan (IKA-ETAM) is verzoekster naar aanleiding van haar verzoek van 1 april 1999 met ingang van die datum een ouderdomspensioen wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd van 136 910 GRD per maand toegekend, waarvan 4 % als premie ziektekostenverzekering wordt ingehouden.

5. Op 11 oktober 2007 heeft verzoekster zich tot de Casa Judeţeană de Pensii Cluj gewend met een verzoek om erkenning van haar rechten op een gemeenschapspensioen, gegrond op de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1408/71 en verordening (EEG) nr. 574/72.

Bij beschikking nr. 5822 van 5 oktober 2011, die in de onderhavige procedure wordt bestreden, heeft de Casa Judeţeană de Pensii Cluj het verzoek van verzoekster afgewezen onder verwijzing naar beschikking nr. 1100 van 21 januari 2000 van de IKA-ETAM Thessaloniki en model E 205 GR van 16 augustus 2007, waaruit bleek dat verzoekster de status van gerepatrieerde Griekse politiek vluchteling had. Overeenkomstig artikel 5 van de overeenkomst van 23 februari 1996 tussen de regering van Roemenië en de regering van de Helleense Republiek rustte derhalve op Roemenië geen enkele verplichting om pensioenrechten te erkennen.

6. Bij civiel vonnis nr. 9819 van 26 september 2012 heeft het Tribunal Cluj het beroep van verzoekster toegewezen en beschikking nr. 5822 van 5 oktober 2011 van de Casa Judeţeană de Pensii Cluj nietig verklaard. Verweerster is tevens verplicht ten gunste van verzoekster een nieuwe pensioenbeschikking wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd vast te stellen overeenkomstig de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1408/71, verordening (EEG) nr. 574/72 en wet nr. 19/2000 [wet betreffende het openbare pensioenstelsel en andere rechten op het gebied van sociale zekerheid], waarbij een tijdvak van bijdragebetaling in Roemenië van in totaal 28 jaar in aanmerking wordt genomen. Dit vonnis is uitvoerbaar.

In de motivering van het vonnis van het Tribunal Cluj werd vastgesteld dat de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1408/71 en verordening (EEG) nr. 574/72 van invloed zijn en geoordeeld dat daarbij niet uitdrukkelijk of stilzwijgend wordt uitgesloten dat voorschriften van intern recht worden toegepast, indien tussen lidstaten van de Europese Unie overeenkomsten zijn gesloten op gebieden die door de gemeenschapsvoorschriften worden geregeld.

Daarnaast is tevens overwogen dat de bilaterale overeenkomst van 23 februari 1996 tussen Roemenië en de Helleense Republiek niet valt onder de in artikel 7, lid 2, sub c, van verordening nr. 1408/71 bedoelde uitzonderingen, omdat de werkingssfeer ervan onbeperkt in de tijd is. Roemenië is immers zijn verplichting tot betaling van het overeengekomen forfaitaire bedrag jegens de Griekse Staat nagekomen. De overeenkomst wordt bovendien niet vermeld in bijlage III van de verordening, zoals vereist in artikel 7, lid 2, sub c, en de bepalingen ervan kunnen duidelijk niet worden gezien als gunstiger voor de uitkeringsgerechtigden, aangezien verzoekster zich met een beroep tot de rechter heeft gewend om een geschil daarover te beslechten.

7. Ter uitvoering van civiel vonnis nr. 9819 van 26 september 2012 heeft de Casa Judeţeană de Pensii Cluj beschikking nr. 283 790 van 20 februari 2013 gegeven, waarbij zij rechten op een gemeenschapsouderdomspensioen heeft erkend en verzoekster met ingang van 14 februari 2007 een pensioen van 500 RON per maand heeft toegekend, op basis van een gemiddeld aantal punten per jaar van 1,26147 en een waarde per pensioenpunt van 396,2 RON op de dag waarop de rechten zijn erkend. Daarnaast is vastgesteld dat het toegekende pensioen – het nationale – gunstiger is dan het pensioen berekend op basis van de gemeenschapsvoorschriften, dat slechts 469 RON zou bedragen, berekend op basis van een gemiddeld aantal punten per jaar van het theoretische pensioen van 2,00119 en een gemiddeld aantal punten per jaar van het gemeenschapspensioen van 1,18152. **[OR. 3]**

In de tekst van de bovengenoemde beschikking is gepreciseerd dat, gelet op het totaal van de tijdvakken van bijdragebetaling in Griekenland en in Roemenië, overeenkomstig de bepalingen van artikel 15, lid 1, van verordening (EEG) nr. 574/72, van de berekende gehele periode die door het Griekse orgaan is bevestigd (6 993 dagen), gecertificeerd door het formulier E 205 GR van 16 augustus 2007, 4 500 dagen zijn afgetrokken die betrekking hebben op het tijdvak van 1 juni 1975 tot en met 31 mei 1990, aangezien zij overlappen met het tijdvak van verplichte verzekering in Roemenië. Tevens is gepreciseerd dat de overige dagen die in aanmerking kunnen worden genomen voor de berekening van het tijdvak van verzekering in Griekenland, namelijk de 2 943 dagen die resteren na aftrek van de overlappende dagen, zijn omgezet in jaren, maanden en dagen op basis van 300 dagen per jaar en 25 dagen per maand.

III. Hogere beroepen tegen het vonnis van het Tribunal Cluj

1. Op 25 februari 2013 heeft de Casa Judeţeană de Pensii, verweerster in eerste aanleg, hoger beroep ingesteld bij de Curte de Apel Cluj, die bevoegd is in laatste aanleg kennis te nemen van geschillen op het gebied van sociale zekerheid.

De klachten die verweerster aanvoert tegen het bestreden vonnis in eerste aanleg hebben in wezen betrekking op de omstandigheid dat de bepalingen van

verordening (EEG) nr. 1408/71 en verordening (EEG) nr. 574/72 in deze zaak niet van toepassing zijn op grond van de voorwaarden van de geldende bilaterale overeenkomst die op 23 februari 1996 is gesloten tussen de regering van Roemenië en de regering van de Helleense Republiek, en is bekrachtigd door Roemenië bij wet nr. 63/1997. Bij deze overeenkomst is tussen deze staten een definitieve regeling vastgesteld voor de verrekening van premies sociale zekerheid van Griekse politieke vluchtelingen die uit Roemenië zijn gerepatrieerd.

Bij deze overeenkomst heeft de Roemeense Staat zich verplicht 15 miljoen USD over te dragen aan de Griekse Staat ter compensatie van de premies die gerepatrieerde Griekse politiek vluchtelingen aan de Roemeense Staat hebben gestort. Door dit bedrag te incasseren heeft de Griekse Staat zich ertoe verplicht de overeengekomen pensioenen aan de gerepatrieerden uit te keren.

Na de nakoming van de verplichting tot betaling van 15 miljoen USD die Roemenië op zich had genomen, is het aan de Griekse Staat, waaraan het tijdvak van bijdragebetaling van de gerepatrieerden in Roemenië is overgedragen, de pensioenen uit te keren en is elke verplichting van de Roemeense Staat jegens deze personen vervallen.

De erkenning door de Griekse Staat van een tijdvak van slechts 15 jaren als tijdvak van werkzaamheden in Roemenië valt onder de verantwoordelijkheid van die Staat, aangezien de Helleense Republiek krachtens de overeenkomst de verplichting op zich heeft genomen de pensioenen aan gerepatrieerde gepensioneerden uit te keren en hun gehele tijdvak van verzekering in Roemenië te erkennen, overeenkomstig de Griekse wetgeving op het gebied van de sociale zekerheid.

2. Op 6 maart 2013 heeft verzoekster hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van het Tribunal Cluj, waarin zij zich keert tegen de motivering ervan, en in wezen erkenning vordert van haar recht op een pensioen voor het tijdvak van bijdragebetaling in Roemenië krachtens wet nr. 19/2000 in samenhang met verordening (EEG) nr. 1408/71 en nr. 574/72, aangezien zij gedurende 28 jaar premies heeft betaald.

Zij merkt op dat de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1408/71 en verordening (EEG) nr. 574/72 sinds 1 januari 2007, de datum van toetreding van Roemenië tot de Europese Unie, voor Roemenië bindend zijn.

Verzoekster meent dat de bilaterale economische overeenkomst tussen Roemenië en Griekenland bepalingen bevat die minder gunstig voor haar zijn dan de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1408/71. Die overeenkomst is niet opgenomen in bijlage III van de verordening noch wordt zij genoemd in de daaropvolgende verordening (EEG) nr. 883/2004 tot **[OR. 4]** wijziging, aanvulling en vervanging ervan, zodat niet kan worden gesteld dat de genoemde

overeenkomst binnen de werkingssfeer van artikel 7, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 1408/71 valt.

3. De Curte de Apel Cluj, bij wie de beroepen van de partijen aanhangig zijn gemaakt, heeft ambtshalve geoordeeld dat het noodzakelijk was een verzoek om een prejudiciële beslissing voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie over de bepalingen van artikel 7, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 1408/71.

De partijen hebben geen standpunt ingenomen over het verzoek om een prejudiciële beslissing.

IV. Aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voorgelegde vraag

De Curte de Apel legt het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens de bepalingen van artikel 267 VWEU de volgende prejudiciële vraag voor:

Moeten de bepalingen van artikel 7, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 1408/71 aldus worden uitgelegd dat een bilaterale overeenkomst die twee lidstaten hebben gesloten vóór de datum van inwerkingtreding van de verordening, op grond waarvan de verplichting inzake socialezekerheidsuitkeringen van een Staat jegens de burgers van de andere Staat die de status van politieke vluchtelingen hadden op het grondgebied van de eerste Staat en zijn teruggekeerd op het grondgebied van de tweede Staat, vervalt in ruil voor betaling door de eerste Staat van een forfaitair bedrag voor de betaling van de pensioenen en de dekking van het tijdvak tijdens welke in de eerste lidstaat premies sociale zekerheid zijn gestort, binnen de werkingssfeer ervan valt?

V. Toepasselijk nationaal recht

Overeenkomst tussen de regering van Roemenië en de regering van de Helleense Republiek houdende een definitieve regeling voor de verrekening van de premies sociale zekerheid van Griekse politieke vluchtelingen die uit Roemenië zijn gerepatrieerd, ondertekend te Athene op 23 februari 1996, bekrachtigd door Roemenië bij wet nr. 63 van 21 april 1997.

Artikel 1

Voor de toepassing van deze overeenkomst wordt onder de volgende termen verstaan:

a) gerepatrieerde: een persoon van Griekse herkomst, die zich na 1 januari 1945 in Roemenië heeft gevestigd en de status van politiek vluchteling heeft, alsook de leden van zijn gezin, die naar Griekenland zijn teruggekeerd of binnen zes jaar na de datum van inwerkingtreding van de onderhavige overeenkomst naar

Griekenland zullen terugkeren om zich daar metterwoon te vestigen; b) gepensioneerde gerepatrieerde: een gerepatrieerde die overeenkomstig de Roemeense wet vóór zijn terugkeer uit Roemenië is gepensioneerd; c) verzekerde gerepatrieerde: een gerepatrieerde die op de datum van terugkeer nog niet gepensioneerd was en tijdvakken van bijdragebetaling in Roemenië heeft vervuld; d) pensioen: een uitkering die door de overeenkomstsluitende partijen aldus is omschreven; e) tijdvak van bijdragebetaling: een tijdvak waarin in Roemenië overeenkomstig de Roemeense wet premies sociale zekerheid zijn gestort.

Artikel 2

1. De overeenkomstsluitende partijen regelen de verrekening van premies sociale zekerheid van de gerepatrieerden overeenkomstig het bepaalde in de leden 2 en 3 van dit artikel en artikel 3 van deze overeenkomst.

2. Roemenië neemt de verplichting op zich aan de Helleense Republiek een forfaitair bedrag uit te keren als compensatie voor de betaling van pensioenen en dekking van het tijdvak van verzekering van de gerepatrieerden door de Helleense Republiek.

3. De Helleense Republiek neemt de verplichting op zich de pensioenen uit te keren aan gepensioneerde gerepatrieerden en het in Roemenië vervulde tijdvak van verzekering door verzekerde gerepatrieerden te erkennen, overeenkomstig de Griekse wet op het gebied van sociale zekerheid.

Artikel 3

[OR. 5]

1. De in artikel 2 van de onderhavige overeenkomst bedoelde compensatie is gelijk aan een bedrag van 15 miljoen USD (omissis).

[wijze van betaling]

Artikel 4

De overeenkomstsluitende partijen wisselen documenten en informatie uit over de socialezekerheidsuitkeringen van de gerepatrieerden.

Artikel 5

Na storting van het bedrag van 15 miljoen USD vervalt voor Roemenië elke verplichting in verband met de rechten op het gebied van de sociale zekerheid van gerepatrieerde Griekse politieke vluchtelingen.

Artikel 6

Geschillen betreffende de uitlegging of toepassing van de onderhavige overeenkomst worden in onderlinge overeenstemming door de partijen beslecht.

(omissis)

[bekrachtiging en ondertekening]

VI. Recht van de Europese Unie

Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen.

Artikel 6

Verdragen inzake sociale zekerheid waarvoor deze verordening in de plaats treedt

Deze verordening treedt, onder voorbehoud van het bepaalde in de artikelen 7, 8 en 46, lid 4, wat de personele zowel als de materiële werkingssfeer betreft, in de plaats van elk verdrag inzake sociale zekerheid dat: a) hetzij uitsluitend voor twee of meer lidstaten verbindend is; b) hetzij voor ten minste twee lidstaten en een of meer andere Staten verbindend is, voor zover het gevallen betreft, welke geregeld kunnen worden zonder tussenkomst van enig orgaan van een dezer laatstgenoemde Staten.

Artikel 7

Internationale bepalingen welke deze verordening onverlet laat **[OR. 6]**

[...]

2. Ongeacht het bepaalde in artikel 6 blijven van toepassing:

[...]

c) bepaalde bepalingen van verdragen op het gebied van de sociale zekerheid die lidstaten vóór deze verordening van toepassing wordt, hebben gesloten, wanneer zij gunstiger zijn voor de rechthebbenden of indien zij voortvloeien uit specifieke historische omstandigheden en een in de tijd beperkt effect hebben, mits die bepalingen in bijlage III worden vermeld.

Artikel 45

Inaanmerkingneming van tijdvakken van verzekering of van wonen, vervuld krachtens de wetgevingen welke op de werknemer of zelfstandige van toepassing zijn geweest, met het oog op het verkrijgen, het behoud of het herstel van het recht op uitkeringen.

1. Indien de wetgeving van een lidstaat het verkrijgen, het behoud of het herstel van het recht op uitkeringen krachtens een stelsel dat geen bijzonder stelsel is in de zin van lid 2 of lid 3, afhankelijk stelt van de vervulling van tijdvakken van verzekering of van wonen, houdt het bevoegde orgaan van deze lidstaat, voor zover nodig, rekening met de krachtens de wetgeving van elke andere lidstaat vervulde tijdvakken, ongeacht of deze onder een algemeen dan wel onder een bijzonder stelsel, en onder een stelsel voor werknemers dan wel onder een stelsel voor zelfstandigen zijn vervuld. Daartoe houdt het bevoegde orgaan rekening met deze tijdvakken alsof deze krachtens de door dat orgaan toegepaste wetgeving waren vervuld.

Artikel 94

Overgangsbepalingen voor werknemers

[...]

2. Voor de vaststelling van de aan deze verordening te ontlenen rechten wordt rekening gehouden met elk tijdvak van verzekering, alsmede eventueel met elk tijdvak van arbeid of wonen, dat krachtens de wetgeving van een lidstaat vóór 1 oktober 1972 of vóór de datum van haar toepassing op het grondgebied van deze lidstaat of op een deel van het grondgebied van deze Staat is vervuld.

VII. Rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie

Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 7 februari 1991, Ludwig Rönfeldt, C-227/89.

VIII. Overwegingen van de Curte de Apel over de noodzaak van een prejudiciële verwijzing aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

1. Met ingang van 1 januari 2007 zijn de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, voor Roemenië in werking getreden. Sinds bovengenoemde datum moet Roemenië derhalve de tijdvakken van verzekering erkennen die door werknemers of zelfstandigen krachtens de wetgeving van elke andere lidstaat van de Europese Unie zijn vervuld alsof deze krachtens de door Roemenië toegepaste wetgeving waren vervuld (artikel 6 juncto artikel 45, lid 1, van de verordening), met inbegrip van de tijdvakken van verzekering die voor de datum van inwerkingtreding van die verordening zijn vervuld (artikel 94, lid 2, van de verordening).

2. Artikel 7 van verordening (EEG) nr. 1408/71 geeft uitzonderingen op de bovengenoemde algemene regel, op grond waarvan sommige **[OR. 7]** verdragen

op het gebied van de sociale zekerheid die de lidstaten vóór inwerkingtreding van de bepalingen van de verordening hebben gesloten, met voorrang worden toegepast, waarbij wordt gederogeerd aan de bepalingen van de verordening.

In het arrest in de zaak Ludwig Rönfeldt, C-227/89, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie verklaard dat de artikelen 48, lid 2, en 51 EEG-Verdrag aldus moeten worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan het verlies van socialezekerheidsvoordelen dat voor een werknemer die zijn recht op vrij verkeer uitoefent, zou voortvloeien uit het feit dat tussen twee of meer lidstaten geldende en in hun nationale recht opgenomen verdragen door de inwerkingtreding van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad hun toepasselijkheid hebben verloren.

De uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie in bovengenoemde zaak weerspiegelt de uitlegging van de Curte de Apel Cluj van de eerste hypothese in artikel 7, lid 2, sub c, van de verordening, die voorrang geeft aan die verdragen die lidstaten vóór inwerkingtreding van de bepalingen van de verordening op hun grondgebied hebben gesloten, wanneer zij bepalingen bevatten die gunstiger zijn voor de rechthebbenden dan de bepalingen van de verordening.

2.a) In casu vormt de overeenkomst tussen de Roemeense regering en de regering van de Helleense Republiek van 23 februari 1996, dat Roemenië bij wet nr. 63 van 21 april 1997 heeft bekrachtigd, een tussen twee lidstaten van de Europese Unie vóór inwerkingtreding van de verordening op hun grondgebied gesloten overeenkomst, en volgens deze overeenkomst worden de socialezekerheidsuitkeringen die binnen de werkingssfeer van de overeenkomst vallen, door de Griekse wet beheerst.

Derhalve kan de Curte de Apel niet beoordelen in hoeverre de bepalingen van de bilaterale overeenkomst gunstiger zijn voor verzoekster, in haar hoedanigheid van rechthebbende op een socialezekerheidsuitkering, omdat zij niet bevoegd is de wet van een andere lidstaat van de Europese Unie uit te leggen en nog minder kan zij beoordelen of en in hoeverre de Griekse staat zijn verplichtingen uit de bilaterale overeenkomst met de Roemeense Staat is nagekomen.

2.b) Met betrekking tot de tweede hypothese in artikel 7, lid 2, sub c, van de verordening meent de Curte de Apel dat deze ziet op welomschreven situaties die voldoen aan drie cumulatieve voorwaarden: het verdrag op het gebied van de sociale zekerheid moet een situatie regelen die voortvloeit uit specifieke historische omstandigheden, een in de tijd beperkt effect hebben en in bijlage III van de verordening uitdrukkelijk worden vermeld.

Volgens de beoordeling van de Curte de Apel voldoet de bilaterale overeenkomst aan de eerste twee voorwaarden: zij ziet op een situatie die voortvloeit uit een historische omstandigheid: zij regelt namelijk de wijze van toekenning van

socialezekerheidsuitkeringen aan een welomschreven categorie rechthebbenden (uit Roemenië gerepatrieerde Griekse politieke vluchtelingen) en is tevens een verdrag waarvan de toepassing in de tijd beperkt is, in de zin dat zij de pensioenrechten regelt voor een beperkt aantal rechthebbenden, namelijk personen van Griekse afkomst die zich na 1 januari 1945 in Roemenië hebben gevestigd, daar de status van politieke vluchteling hebben gekregen, en vóór inwerkingtreding van de overeenkomst naar Griekenland zijn teruggekeerd, of binnen zes jaar na inwerkingtreding van de overeenkomst naar Griekenland zullen terugkeren om zich daar metterwoon te vestigen (artikel 1, sub a en b, van de overeenkomst).

Wat de verwijzende rechter aan het twijfelen brengt over de uitlegging van artikel 7, lid 2, sub c, van de verordening, is dat de overeenkomst tussen de regering van Roemenië en de regering van de Helleense Republiek van 23 februari 1996 niet is opgenomen in bijlage III bij de verordening, zodat de verwijzende rechter meent dat het Hof van Justitie van de Europese Unie om een uitspraak moet worden verzocht over de vereisten die door artikel 7, lid 2, sub c, van de verordening worden gesteld: zijn de voorwaarden waaraan een verdrag tussen twee Staten van de Unie moet voldoen om daadwerkelijk een uitzondering in **[OR. 8]** de zin van artikel 7 te vormen cumulatief, zodat de bepalingen van de verordening niet van toepassing zijn?

Weliswaar kon de bilaterale overeenkomst tussen de regering van Roemenië en de regering van de Helleense Republiek van 23 februari 1996 op de datum van vaststelling van verordening (EEG) nr. 1408/71 nog niet in aanmerking worden genomen, maar de Curte de Apel merkt op dat deze ook later, bij de toetreding van Roemenië tot de Europese Unie op 1 januari 2007, niet is opgenomen in de tekst van bijlage III van de verordening.

3. Anderzijds stelt de Curte de Apel vast dat de Griekse Staat de bilaterale overeenkomst erkent, en aldus aanvaardt dat deze een uitzondering in de zin van de bepalingen van artikel 7, lid 2, sub c, van de verordening vormt, waardoor de bepalingen van de verordening niet van toepassing zijn, maar zij past de overeenkomst slechts gedeeltelijk toe door het tijdvak van verzekering waarvoor het socialezekerheidsuitkeringen toekent, te beperken tot 15 jaar.

IX. Oordeel van de Curte de Apel over de uitlegging van artikel 7, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 1408/71

1. Volgens de Curte de Apel moeten de bepalingen van artikel 7, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 1408/71 aldus worden uitgelegd dat een verdrag dat twee lidstaten van de Europese Unie vóór de datum van inwerkingtreding van de verordening op hun grondgebied hebben gesloten, zoals de overeenkomst tussen de regering van Roemenië en de regering van de Helleense Republiek op

23 februari 1996 onder de werkingssfeer ervan valt, zodat de bepalingen van de verordening niet van toepassing zijn.

2. Krachtens de bilaterale overeenkomst hebben de twee overeenkomstsluitende partijen elk afzonderlijk welomschreven en onvoorwaardelijke verplichtingen op zich genomen (artikel 2 van de overeenkomst). Na de overdracht aan de Griekse Staat van de premies gestort door personen van Griekse afkomst die in Roemenië de status van politiek vluchteling hadden – door betaling door de Roemeense Staat van het bedrag van 15 miljoen USD – zijn de voordelen die deze personen ontleenden aan hun status van verzekerden op Roemeens grondgebied, komen te vervallen.

3. Zoals hiervoor aangegeven meent de Curte de Apel bovendien dat de bilaterale overeenkomst van 23 februari 1996 voldoet aan de voorwaarden die in artikel 7, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 1408/71 zijn gesteld.

Met betrekking tot het ontbreken van de overeenkomst in bijlage III van de verordening merkt de Curte de Apel dat het aanvankelijk, bij de vaststelling van de verordening, niet eens mogelijk zou zijn geweest ze op te nemen, omdat de twee Staten nog geen lidstaten van de Europese Unie waren. Voorts meent de Curte de Apel dat een wijziging van bijlage III bij de verordening na 1 januari 2007, toen de overeenkomst opgenomen had kunnen worden, niet meer gerechtvaardigd zou zijn geweest, aangezien de gevolgen van de situatie die binnen de werkingssfeer van de overeenkomst valt, op die datum waren vervallen. De termijn van zes jaar na inwerkingtreding van de overeenkomst was immers verstreken (artikel 1, sub a, van de overeenkomst).

(omissis)

DICTUM

Krachtens artikel 267 VWEU wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende prejudiciële vraag voorgelegd:

[OR. 9]

„Moeten de bepalingen van artikel 7, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 1408/71 aldus worden uitgelegd dat een bilaterale overeenkomst die twee lidstaten hebben gesloten vóór de datum van inwerkingtreding van de verordening, op grond waarvan de verplichting inzake socialezekerheidsuitkeringen van een Staat jegens de burgers van de andere Staat die de status van politieke vluchtelingen hadden op het grondgebied van de eerste Staat en zijn teruggekeerd op het grondgebied van de tweede Staat, vervalt in ruil voor betaling door de eerste Staat van een forfaitair bedrag voor de betaling van de pensioenen en de dekking van het tijdvak waarin in de eerste lidstaat premies sociale zekerheid zijn gestort, binnen de werkingssfeer ervan valt?”

De behandeling van de zaak wordt geschorst tot de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 2 juli 2013.

(ondertekening)